

10e sterfdag van Muammar al-Gaddafi: Vermoord door het Westen omdat hij succes had - met instemming van oorlogscrimineel Van der Staaij !!

24/10/2021

[afrika, artikelen](#)

💬 0

Onder leiding van Muammar al-Gaddafi werd Libië de rijkste en meest geavanceerde natie van het Afrikaanse continent. Maar aan die voorbeeldige opgang kwam in 2011 een abrupt einde. Het Westen heeft Gaddafi brutaal laten vermoorden en de staat en zijn bevolking aan de totale vernietiging overgelaten.

Tien jaar na de dood van Gaddafi wordt het land verscheurd door stammenvetes, terrorisme en slavernij omdat het Westen geen Arabische leider wilde laten slagen, [schrijft Richard Medhurst](#). Toch was er in Libië geen “Arabische lente” zoals in Egypte of Tunesië. De protesten waren veel kleiner. Naarmate de tijd verstreek, werden extremistische groepen en buitenlandse strijdkrachten de beslissende actoren. Zij probeerden stukje bij beetje het land onder hun controle te brengen.

De bombardementen van de NAVO op Libië en haar steun aan de zogenaamde “rebellen” die Gaddafi ten val wilden brengen, waren er helemaal niet op gericht het land welvarend te maken. Onder het mom van “mensenrechten” en “democratie” heeft de Westerse militaire alliantie geholpen bij de moord op een van de meest prominente leiders van de Arabische wereld, om zelf de hulpbronnen van Libië te exploiteren en de Westerse hegemonie uit te breiden. Later voegde de CIA in het kader van operatie Timber Sycamore nog een voordeel toe dat de omverwerping van Kadhafi het Westen opleverde: de Libische wapen- en munitievoorraden werden naar Syrië verscheept om Al Qaida en andere jihadistische groeperingen te

bewapenen en zo het regime van Assad te destabiliseren. Libië, vandaag nauwelijks in het nieuws, is na tien jaar oorlog en chaos een schaduw van zichzelf geworden. De bevrijding van het Libische volk van Gaddafi's bewind lijkt nu op een goedkope vertoning. Het publiek beseft dus nauwelijks hoe dramatisch de situatie van het Libische volk is verslechterd na de val van de dictator.

Van een bloeiende natie naar een "mislukte staat"

Gaddafi, bekend om zijn extravagantie, kon bogen op een garde vrouwelijke lijfwachten, weelderige outfits en eindeloze, pathetische toespraken. Maar hij veranderde Libië ook van een van de armste landen ter wereld in een welvarende autarkische staat. Het land heeft de grootste oliereserves van Afrika.

Tijdens zijn 42-jarige bewind verhoogde hij de alfabetiseringsgraad van zijn bevolking van 25 naar 88 procent. De Libiërs genoten van gratis gezondheidszorg, vrije toegang tot onderwijsinstellingen en een hoge levensstandaard. Basisbehoeften zoals elektriciteit en gas waren beschikbaar tegen extreem lage prijzen. Benzine, bijvoorbeeld, kostte 0,14 dollarcent. De minerale rijkdommen van het land garandeerden een sterk sociaal vangnet en welzijnsprogramma's. Zo had iedere Libiër recht op huisvesting. De Libische staat gaf de pasgetrouwen een startkapitaal van 50.000 US dollar. Ouderparen ontvingen 5.000 US dollar voor elk geboren kind.

Hoewel 90 procent van Libië woestijn is, slaagde Kadhafi erin alle Libiërs een toevoer van zoet water voor consumptie en landbouw te garanderen. In de jaren tachtig bouwde hij het grootste irrigatieproject ter wereld, de "[Great man-made River](#)". Dit netwerk

van pijpen, het grootste ter wereld, voorzag in 70 procent van de totale zoetwatervoorziening van Libië. Gaddafi noemde het het “achtste wereldwonder”. Het project kostte meer dan 25 miljard US dollar en werd volledig zelf gefinancierd, zonder leningen of kredieten van buitenlandse banken. Libië was toen een welvarend land geworden en had geen buitenlandse schuld. [De NAVO bombardeerde](#) de “Great man-made River” in juli 2011, waarbij een essentieel deel van de civiele infrastructuur werd vernietigd. Een oorlogsmisdaad.

Met instemming van oorlogscrimineel Van der Staaij !!

De ontwikkelingsindex van de Verenigde Naties is een samenvattende maatstaf voor gezondheid, onderwijs en inkomen wereldwijd. Op deze index stond Libië in 2010 op de eerste plaats van de Afrikaanse landen en op de 53e plaats op een totaal van 189 landen en gebieden. Vandaag is het van de 53e naar de 105e plaats gezakt op de [wereldranglijst](#). Na de door de NAVO gesteunde “revolutie” lijdt Libië onder voortdurende stroomonderbrekingen en is de gezondheidszorg ineengestort. De infrastructuur is in rampzalige staat, de levensstandaard is gekelderd. Na tien jaar heeft Libië niet eens meer een functionerende centrale regering.

In maart van dit jaar werd een regering van nationale eenheid gevormd nadat in oktober 2020 een staakt-het-vuren was overeengekomen. Hoewel het staakt-het-vuren tot op heden grotendeels in acht is genomen en er voor december aanstaande verkiezingen zijn gepland, duurt de interne machtsstrijd voort. De verdere ontwikkeling van deze onstabiele situatie is volstrekt onduidelijk.

Libië is nu ook een markt voor slavenhandel die voor iedereen vrij toegankelijk is. Smokkelaars en mensenhandelaars buiten migranten

en vluchtelingen op doorreis naar Europa uit en dwingen hen tot slavernij. Rivaliserende stammen en politieke groeperingen vechten om olie en andere exploiteerbare hulpbronnen, vastbesloten om machtsstructuren in hun eigen voordeel veilig te stellen. Tegelijkertijd vormen zich netwerken en ondergrondse structuren van Islamitische Staat, Al Qaida en andere jihadistische strijders die het door oorlog verscheurde land en zijn buurlanden teisteren – groepen die dergelijke structuren onder Gaddafi niet hadden durven opbouwen.

Libië, ooit een welvarende natie, viel na de val van Gaddafi ten prooi aan **terroristen, opportunisten en dieven** en zakte af in chaos. In een van zijn beste toespraken in Damascus in 2008 veroordeelde Gaddafi de gewelddadige invasie van Irak tijdens een bijeenkomst van de Arabische Liga. Hij herinnerde de aanwezige Arabische leiders met klem aan wat er met Saddam Hoessein was gebeurd, eens een bondgenoot van de VS tegen Iran.

“Een heel Arabisch leiderschap werd geëxecuteerd door ophanging, en wij zitten aan de zijlijn. Waarom? Ieder van jullie kan de volgende zijn.”

In plaats van te lachen om zijn woorden, hadden de andere Arabische leiders er goed aan gedaan Gaddafi's waarschuwing ernstig te nemen. Want in feite zouden de VS vervolgens Libië en Syrië aanvallen. Slechts drie jaar later werd Gaddafi brutaal vermoord door rebellen die gesteund werden door de NAVO.

Anti-imperialistisch, pan-Arabisch en pan-Afrikaans: waarom Gaddafi moest verdwijnen

De vermoorde Libische leider steunde onafhankelijkheids- en bevrijdingsbewegingen in de hele wereld, waaronder groepen als de Organisatie voor de Bevrijding van Palestina, het Iers Republikeins Leger, de Black Panther Movement en vele andere. In de jaren zeventig probeerde hij Libië met Egypte en Syrië te laten samensmelten tot een verenigde Arabische staat. In 2009 stelde hij voor dat de Afrikaanse landen één munt zouden aannemen: **de gouden dinar**. De Libische Centrale Bank, die voor 100 procent in handen is van de staat, had reserves van 144 ton goud, die hij voor dit doel wilde gebruiken. Gaddafi stelde voor dat de Afrikaanse landen hun grondstoffen uitsluitend in deze nieuwe pan-Afrikaanse munt zouden kopen en verkopen. Dit zou hen in staat hebben gesteld zich los te maken van de Amerikaanse dollar en de Centraalafrikaanse frank (CFA) – een koloniale munt die in 14 landen werd gebruikt en volledig door Frankrijk werd gecontroleerd.

Vanuit westers perspectief was dit Gaddafi 's grootste zonde. Door te pleiten voor de invoering van één munt voor de Afrikaanse naties en voor eigen controle van deze landen over hun grondstoffen, vormde hij een bedreiging voor de westerse monetaire hegemonie in de regio – om die reden moest hij weg.

Westerse regeringen waren goed op de hoogte van zijn plannen. Een blik op de e-mails van de toenmalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Hillary Clinton laat discussies zien over de goudreserves van Gaddafi en de plannen voor een gemeenschappelijke Afrikaanse munt. Het Westen was zich ervan bewust dat de uitvoering van deze plannen niet alleen de Westerse hegemonie en het internationale bankwezen zou verzwakken, maar ook neokoloniale instellingen zoals het Internationaal Monetair

Fonds minder effectief zou maken bij het manipuleren van ontwikkelingslanden. Uit de [e-mailcorrespondentie van Clinton](#) blijkt duidelijk dat het plan om een alternatief voor de CFA-frank te creëren een van de factoren was die ook van invloed waren op het besluit van de toenmalige Franse president [Nicolas Sarkozy](#) om Frankrijk te verplichten Libië aan te vallen.

<https://www.youtube.com/watch?v=wHa4VSY040c&t=1s>

Sarkozy besloot Libië te bombarderen wel wetend dat door West- en Centraal-Afrikaanse landen af te keren van de CFA-frank, de invloedssfeer van Frankrijk op zijn “voormalige” Afrikaanse koloniën zou worden geminimaliseerd. De bomaanslag paste derhalve in zijn verklaarde “voornemen een groter aandeel in de Libische olieproductie te verwerven” – dat wil zeggen, de rijkdommen van Libië te plunderen. Gaddafi voorzag dit in 2011 toen hij verklaarde: “Er is een samenzwering om de Libische olie en het Libische land te controleren om Libië opnieuw te koloniseren.”

Hieruit blijkt ondubbelzinnig dat de NAVO geen zier gaf om de demonstranten en hun idealen ten tijde van de “Arabische lente”. Verklaringen over “respect voor de democratie” waren slechts een voorwendsel om de westerse belangen te beschermen en de hulpbronnen van Libië te stelen, het land in een staat van chaos achter te laten en een pact met terroristen te sluiten – net als in Irak en later in Syrië. Niets is zo emblematisch voor de leugenachtigheid waarmee het Westen de “revolutie” in Libië bekeek, als een Hillary Clinton die letterlijk van vreugde stond te springen toen zij vernam dat Gaddafi was vermoord. Deze laatste was door NAVO-bondgenoten op brute wijze [gesodomiseerd, gelyncht en](#)

geëxecuteerd. “We kwamen, we zagen, hij stierf,” giechelde ze voor de camera.

**Oudgeraffineerde Sadist Van der Staaij:
"Een historische dag !"**

Vermoord omdat hij succesvol was

Gaddafi was altijd al een doorn in het oog van de Westerse koloniale belangen. Zijn grootste “misdaad” was het streven naar onafhankelijkheid van zijn en Afrikaanse landen. Vandaag de dag ziet het Westen Libië als een “mislukte staat”. Maar Gaddafi’s Libië was geen mislukte staat. Het was Afrika’s rijkste en welvarendste natie – een bloeiende staat die opzettelijk werd vernietigd met de hulp van het Westen.

De verdedigers van het westerse imperialisme vinden het heerlijk om de prestaties van andere landen te kleineren en hun leiders dictators te noemen. Maar de onaangename waarheid is dat Libië onder Gaddafi veel beter af was dan nu. Het kon vrij beschikken over zijn olie, goud en water en bereikte welvaart en stabiliteit met zijn hulpbronnen. De geschiedenis is bezaaid met Afrikaanse, Arabische en Latijns-Amerikaanse leiders die door de Verenigde Staten werden vermoord omdat zij het waagden hun landen vooruit te helpen en de Westerse hegemonie uit te dagen. Gaddafi is geen uitzondering, hij is een uitstekend voorbeeld.

Er is niets dat het Westen meer veracht dan een Arabische leider die zich verzet tegen imperialisme en zionisme en zich inzet om zijn land en andere Arabische of Afrikaanse landen zelfvoorzienend te maken. Het was uit deze minachting dat de NAVO Gaddafi vermoordde.

Met instemming van oorlogscrimineel Van der Staaij !!